

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

Predavanje ŠEJHA HALIDA SEBTA
Pod nazivom: MIN AHLAKIL KIBAR
Slobodan prijevod sestra Umu Mu`az.

OVO JE AHLAK VELIKIH

Eksluzivno za <http://www.muslimanka.net>

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

U ovom našem predavanju govorit ćemo o ahlaku, ahlaku velikih, sa velikim ciljamo vlasnike "velikih duša", one koji se visoko uzdižu iznad dunjaluka i besposlica. Njihova ambicija se uzdigla iznad kruženja u blatu i propasti, oni su visoko izrasli.

Jedan od njih se ne okreće oko njegove duše; zadovoljava ga riječ i naljucuje ga riječ, oduševljen je pohvalom, ukor i kritika ga ražalosti. Prekida odnose sa ovim jer ga je ukorio, voli drugoga jer ga je pohvalio. Iskazuje neprijateljstvo prema ovom jer ga "ranio", okreće se za njegovom dušom kud se ona okrene, zadovoljan je radi nje i ljut je radi nje, voli radi nje i mrzi radi nje. Ovaj vlasnik "niske duše" zadovoljio se time da bude u paklenom ponoru, sam sebi zabranjujući da bude u Džennetu prije ahiretskog Dženneta a to je: širokogrudnost u prsima, druževnost i sreća koja se dešava prilikom uzdizanja i uzvisivanja od loših osobina i nedostataka.

Ovo su ti "veliki" o kojima ćemo govoriti; vlasnici "velikih duša". Ne ciljam sa velikim one koji su zašli u godine, niti one koji su zauzeli visoke položaje i funkcije, nego ću govoriti o vlasnicima "velikih duša" i širokih prsa koji se ne osvrću prema njihovim dušama niti stoje kod njih, njih zanima islamska dobrobit . Ovo su oni o čijem ahlaku i osobinama ćemo govoriti.

Ova tema je jako važna i svi smo u velikoj potrebi za njom. Svima nama je potrebno da se sa njom opominjemo jer smo u gafletu od ovih značenja;

Koliko prosidba je raskinuto? Koliko porodica se rasulo? Koliko ljubavi se pretvorilo u mržnju i neprijateljstvo? Koliko partnera u dunjalučkom ili davetskom poslu se rasulo i podijelilo na male grupice? Koliko međusobnih veza je prekinuto zbog niskosti duša, zbog stajanja kod "dušnog udjela" pa je insan zadovoljan radi nje i ljuti se radi nje. Sveti se radi duše u kakvom god stanju bilo i ne prihvata ni od koga da proistekne naspram njega prigovor ili uskraćivanje, a ukoliko se desi nešto od toga nema oprosta i samilosti, niti prisjećanja na dobre stvari urađene u prošlosti, ljubavnu naklonost i vezu koja je spojila između ovih voljenih. Sve ovo zaboravlja, okreće glavu od tog insana mrzeći ga i prezirući, koji je kako on zamišlja umanjio od njegovog ugleda ili mu uskratilo u nekom od njegovih prava. Zašto ova niskost, zašto insan sebe stavi u ovaj položaj?

To je zbog naginjana ka njegovom osnovnom stvaranju i prvom materijalu od kojeg je stvoren a to je ilovača. Svaka osoba je stvorena od dva osnovna sastojka: zahvata od ilovače i puhanja u dušu , pa ako osoba nagne ka njegov osnovnom materijalu, a to je ilovača, ona ga povlači ka dnu pa njegov ahlak bude loš i "nizak", od njega proizilazi ono što ne priliči i čega se pametan stidi kada ga bolje sagleda i prisjeti ga se. Ukoliko se slomi ovaj teret, uzdignut će se visoko i podignuti , njegov ahlak će postati veličanstven, prevaziće njegovu dušu i učiniti je iza njegovih leđa, pa se ta osoba neće povratiti kao osoba koju zadovoljava riječ i obara riječ prevazici će ova stupanj zatim će se nakon toga ophoditi sa drugima sa prostanim prsima i velikom dušom, podnosiće od njih udarce, modrice, greške i sramote, podnositi će sve ono što dođe od njih naspram njega od uskraćivanja u njegovim posebnim pravima. Neće postići onaj koji želi visoke stepene osim sa ovim ahlacima.

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

Kada govorimo o ovome, ovaj govor ne upućujemo drugim ljudima, zaista ja ovaj govor upućujem prvenstveno sebi, potom vama, tako da neko ne zamišlja da se ovom temom žele drugi mimo njega, nego učini tvoje srce prisutnim i razmisli o tvome stanju, budi onaj koji sluša kako bi se okoristio i promjenio, obnovi tvoj život, očisti tvoj ahlak i pojačaj tvoje ponašanje. Nakon ovog predavanja vrati se tvojoj porodici, prijateljima i narodu sa novim licem i sa drugom dušom koja prevazilazi ove "duševne udjele" koje te čine malenim.

Ovom temom se obraćamo učenjacima, onima koji traže znanje (tulabul `lmi), njom se obraćamo daijama koji pozivaju u Allahovu vjeru, onima koji zauzimaju visoke položaje od kraljeva, vezira, vladara i svim onima koji imaju neki udio u vlasti maleni ili veliki, njom se obraćamo očevima i majkama, odgajateljima i učiteljima, običnim ljudima. Njom se obraćamo svakom onom koji traži savršenstvo i ni u kom slučaju nije zadovoljan da se opiše sa "niskom dušom" i da je malen, niskih ambicija, živi u skućenom prostoru i malenoj duši. Kada bi se ovi opisi usmjerili bilo kom insanu naljutio bi se na tebe, ne mogavši to podnijeti i odbio bi to svom odbojnočću. Ovo znači da su svi složni da je uljepšavanje ove osobine, a to je stvar kad je u pitanju govor o ahlaku, da je to lijep govor, poželjan, duše se naslađuju kad ga slušaju i to ih privlači. Da su poslanici, alejhi selam, pozivali samo ahlaku mimo drugih stvari kao što su: tevhid i širk, svi ljudi bi povikivali odobravajući im i slijedeći ih, jer je to govor na kom se svi slažu.

Šejh Muhammed ibn Abdulvehab je rekao: "Da sam ljude pozivao lijepom ahlaku i ostavljanju ružnog kao što je blud, krađa, svi bi mi to odobrili, jer je to govor koji odobravaju odobravatelji i razilazitelji. Svi ljudi to odobravaju, vole da ga slušaju međutim upornost prilikom sprovođenja u praksu je ono što ukazuje na čvrstinu ljudi, zasijaju duše i otkrije se njihova stvarnost". Tako da nije pouka u tome da je lijepo i da volimo da slušamo o lijepom ahlaku, već je ibret u radnji i sprovođenju u praksu. Nije dobar i plemenit ahlak da dijeliš osmjehe u stanju kada si zadovoljan sa tvojim prijateljima, susjedima, zaista je istinski i ispravan ahlak kada sebe uzdigneš visoko u svim stanjima i prilikama i uzdigneš se iznad niskosti i besposlica.

Ovo su ti ahlaci kojim bi se svaka osoba trebala ukrasiti. Allah, subhanehu ve te`ala, je sebe nazvao El-`Afv i praštanje je jedna od Njegovih osobina a to je uzvišena, veličanstvena i plemenita osobina koja znači; praštanje od grijeha i posrtaja i kažnjavanje za počinjeno zlodjelo i ostavljanje brzog kažnjavanja.

Molimo Ga da nas sve obaspe sa Njegovim oprostom i milosću. Nakon što smo saznali opis ovog ukrasa trebalo bi svako od nas da sam sebe zapita da li je on od vlasnika "velikih duša", da li je se istinski ukrasio sa ovim opisom, ili je on načinio očigledne propuste na ovom polju pa je to odvelo ka lošim, neželjenim stvarima od: neprijateljstva, mržnje i pričekivanje da se svedu računi s ovim ili onim.

Mnogo puta nam se pomiješaju stvari između osvete za vjeru i osvete za dušu. Nekad insan izađe ljutit, zeleći osvetu od njegovog protivnika, izlazi smrknutog lica ogrnuvši se sa ogrtačem, (Šejh ovdje cilja da mu je to povod,op.prevod.) kaže: "Ja se želim osvetiti zbog vjere, akide , imana .." I čini to

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

iz ljubomore prema islamskom šerijatu, pa mu se pomiješaju stvari između osvete zbog njegove duše i osvete Allahu, subhanehu ve te`ala. Kao što nam se često pomiješa pojam ponosa-izeta, da je vjernik ponosan i da je ponos Allahu, Njegovom poslaniku i vjernicima. Često pobrkamo između ovog ponosa i ponosa duše od osvete i želje za odmazdom nad onim ko nam je učinio neko zlodjelo. Tako da se možda desi da od nas proistekne ono što ne prilici pod plastom "ponosa" – vjerničkog ponosa, da vjernik ne prihvata nepravdu i nije zadovoljan sa poniznošću, tako da se osvećuje za njegovu dušu, pa možda u tome i pretjera.

Rekao je Uzvišeni: **"I za one koji se odupiru onima koji ih ugnjetavaju"** (As-Sura, 39.). Ne zna da svi Kur`anski ajeti spominju fadl (nagradu) oprosta, praštanja i prelaženja: **"Dobro i zlo nisu isto! Zlo dobrim uzvratiti, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati"** (Fussilet, 34.) Međutim ko to može? **"To mogu postići samo strpljivi; to mogu postići samo vrlo srećni"** (Fussilet, 35.) Dođe mu šejtan i pokrene ga da se osveti njegovoj duši zamišljajući da je ostavljanje ove osvete nemoć i slabost i da će mu ljudi zbog toga prigovarati da je slabić i rugati se: **"A kad šejtan pokuša da te na zle misli navede, ti zatraži utočište u Allaha"** (Fussilet, 36.). Allah subhanehu ve te`ala, nam se obraća sa ovim ajetima kako bi ojačali ovo vaspitanje, ispravili shvatanja i to je ono što je vadžib svakom insanu. Spomenut ćemo mnoge primjere koji nam ukazuju na veliku uskraćenost i očigledne pukotine u svim društvenim slojevima od dajja, običnih ljudi, muževa, supruga, komšija, odgajatelja, klanjača, u svim društvenim skupinama osim onoga kome se Allah smilovao. Primjeri koji će ti jasno pokazati naše stanje u odnosu na stanje onih koji su odgojili njihove duše, prevazilažeći njena prava. Nećemo govoriti o posebnosti Poslanika, salallahu alejh ve selem, u ovom poglavlju, to su velike posebnosti, njegov ahlak, salallahu alejhi ve selem, nam je rečen u skraćenoj rečenici: "Njegov ahlak je Kur`an", kako je rekla Aiša, radijallahu anha, pa šta onda misliti o takvom čovjeku čiji je ahlak Kur`an osim širokogrudnost, prelažanje preko dušnog udjela i uzdizanje iznad niskog ahlaka. I kada bi govorili o Poslanikovom, salallahu alejhi ve selem, ahlaku to ne bi mogli uraditi na jednom sijelu, zatim kada bi samo o tome specijalno govorili u ovom poglavlju (o Poslanikovom ahlaku) možda bi to nekom dalo povoda da kaže: "To je Poslanik, Allah je od njega udaljio šejtana kada je bio dojenče u Beni Sa`du, kada se desilo raspolovljavanje njegovih prsa, zatim su drugi put raspolovljena njegova prsa u priči na Isra i Miradžu, njegovo srce je oprano sa zemzem vodom u zlatnoj posudi, potpuno je očišćeno. Onaj ko je na ovom mjestu onda nema sumnje da će biti viskog ahlaka, blagosti i najbolje duše. Zbog toga ću spomenuti druge primjere o stanju naših dobrih prethodnika u ovom poglavlju kako se neko ne bi mogao suprostaviti po ovom pitanju ili da mu to bude dokaz. Cilj je da izliječimo duše i prekinemo šejtanske korjene. Ispitaj sam sebe kada se razilaziš sa nekim u naučnim pitanjima koje su od akidetskog ubjeđenja od onih koji slijedeš strast, novotariju i zablude. Ovi kao što je akida ehlu sunneti vel dzema`ata da onaj čiji je iman iskrivljen u njegovom srcu tome nema mjesta za ljubav prema njemu: "Ne treba da ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i poslaniku Njegovom suprostavljaju" (Mudzadele,22.). Nema mjesta za

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

Ljubav nevjerniku, a onaj ko je sastavio između dobrih i loših djela u poglavlju sumnji-subuhata novotarije i zablude ili strasti kao što su griješenje pa ovi sa njima se ljubav i neprijateljstvo dijelo. Akida ehlu suneta vel dzemata je presudna u ovom poglavlju: Volimo osobu onoliko koliko je pri njoj imana i slijeđenja sunneta i mrzimo osobu shodno onome koliko je pri njoj skretanja, zablude i udaljavanje od pokornosti Allahu, subhanehu ve te`ala. Nama se stvari ponekad pomiješaju kada stanemo licem u lice sa onim ko je iskusan sa nečim od uskraćivanja u Allahovim pravima zbog sumnje ili strasti, pa misli mislilac da on nekada šerijastki postupa potpomagajući vjeru, a u stvarnosti on se osvećuje njegovoj duši. Možda neki od ovih kažu o tom i tom neprilične riječi, ili postupe loše prema njemu i dirnu njegovu čast pa mu se to prenese, pa "zavrati rukave" osvećujući se za njegovu dušu vodeći na njih konjiće, a pri tome on misli da se osvećuje za vjeru, brani tevhid, akidu i iman a stvar bude suprotno tome, on brani njegov udio, njegovu strast i dušu.

Ahlak Imama Ahmeda, rahimehullah

Imam Ahmed, rahimehullah, kad se desila fitna o stvaranju Kur`ana, biva uhapšen, vučen, udaran, mučen je udarcima usred ramazanskog dana na vrućini a bio je postač sve dok nije izgubio svijest, zatim je nakon toga prebačen na njegovo mjesto u zatvoru dok su tragovi krvi uprljali njegovu odjeću. A on je imam Ahmed, imam ehlu suneta vel dzemata, radijallahu anhu, imam njegovog vremena, ali uprkos tome nije se osvećivao za sebe i nije se zbog sebe ljutio, nego se ljutio Allaha radi. Nakon ovoga znao je reći: "Onaj ko me spomenuo, halalio sam mu", i: "Zaista sam halalio Ebu Ishaku tj. Muatesimu, a on je taj koji ga je udario i bičevao: "Zaista sam halalio Ebu Ishaku i vidio sam da je Allah rekao: **"Neka im oprostite i ne zamjere! Zar vama ne bi bilo drago da i vama Allah subhanehu ve te`ala, oprostite?"** (An-Nur,22) i Naredio je Poslanik, salallahu alejhi ve selem, Ebu Bekru da oprostite u priči o potvori, zatim je rekao "A sta će ti koristiti da se tvoj brat kažnjava zbog tebe..."

Imam Ahmed nakon što je na ovaj način uznemiravan nije otvorio dosije mržnje i spiskove neprijateljstva; taj i taj je bio razlog, taj i taj je onaj koji je tragao za ovom temom, taj i taj me ponizio, taj i taj je uskratio moja prava, taj i taj nije pomogao da izađem iz zatvora, taj i taj me nije posjetio u zatvoru....

Ništa od ovog se nije desilo nikada, niti nam je istorija prenijela da je Imam Ahmed, rahimehullah, rekao jednu riječ koja ukazuje da je on stao na njegovu stranu i osvetio se za sebe.

Ahlak Ibn Tejmije rahimehullah

Šejhul islam Ibn Tejmije, rahimehullah, bio je uznemiravan, gađan je sa kostima, učenjaci su ga proglasili nevjernikom i izdali vladaru fetvu o njegovom ubistvu, neki od njih su udarili njegova prsa i rekli: "Njegova krv je meni za vrat, njegova krv je halal". Prebacivan je iz zatvora u zatvor u Damasku i Kairu, ostao

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

je tako dug period, zatim bi izlazio iz zatvora i ponovno vraćan u njega. Protiv njega su ustali šejhovi sljedbenika novotarije, zablude i strasti i zavidnici koji su ispunili njihova srca srdžbom i mržnjom prema ovom Imamu koji je ispunio dunjaluk sa njegovim znanjem i da'vom slamajući sljedbenike zablude i novotarija "britkim sunetskim sabljama". Još uvijek su njegove knjige prisutne koje svjedoče o tome. Od najvećih neprijatelja Šejhul islama koji su izdavali fetve o njegovom ubistvu, dozvoljenosti njegove krvi i njegovom nevjerovanju bio je čovjek od malikijskih pravnika koji se zvao Ibn Mahluf.

Umro je Ibn Mahluf za života Šejhul islama Ibn Tejmije, rahimehullah pa je to saznao njegov učenik Ibn Kajjim (Učenik Ibn Tejmije, op. prevod.). Došao je trčeći kod Šejhul Islama donoseći mu radosnu vijest o smrti njegovog najvećeg i najžešćeg neprijatelja -Ibn Mahlufa- rekavši mu: "Raduj se, umro je Ibn Mahluf". Šta je uradio Ibn Tejmije, rahimehullah?? Da li je učinio sedždu zahvalnosti rekavši: "Hvala Allahu koji je spasio muslimane od njegovo zla". Nije to rekao. Nije rekao kako kažu neki od nas: "Kamenčić bačen na put muslimana, odmorio se i odmorilo se od njega" Ništa od toga nije rekao. Kaže Ibn Kajjim:"Ukorio me je i prema meni se odbojno ponio rekavši:" Svi smo Allahovi i svi ćemo se Njemu vratiti". Zatim je ustao uznemiren prema kući njegove porodice i izrazio im saučešće rekavši:" Ja sam vam na njegov mjestu, nećete imati neku potrebu pri kojoj trebate pomoć osim da vas nisam pomogao u tome", pa ih je to obradovalo pa su mu doveli su.

Ko od nas to radi?? Ko od nas odlazi porodici njegovog protivnika nakon njegove smrti izrazuje im saučešće, i kaže: Nećete imati neku potrebu, a da vam ja nisam umjesto njega. Ko od nas to radi? Vlasnici velikih duša to rade, prelaze preko njihovih duša, da izdao je fetvu o tvome ubistvu, izdao je fetvu o tvome nevjerstvu, međutim ti si veći od tog, odlaziš njemu i odlaziš njegovoj porodici. Kada bi se ukrasili sa ovim moralom-ahlakom mogli bi smo mnoga srca zadobiti. Međutim mi proklinjemo one sa kojima se razilazimo, proklinjemo ih po sedamdeset puta i ophodimo se sa njima: **"I nijednom od njih, kad umre, nemoj molitvu obavljati, niti sahrani njegovoj prisustvovati"** (At-Tevba, 84.) Ovaj ajet Allah je objavio o munaficima.

Ponekad se ophodimo sa onim muslimanima sa kojim se razilazimo na ovaj čvrst i ostar način pa tako budemo žestoki prema sljedbenicima imana. Allah subhanehu ve te`ala, je opisao Poslanikove ashabe da su oni međusobno samilosni i rekao je Njegovom poslaniku, salallahu alejhi ve selem: **"Samo Allahovom milošću ti si blag prema njima; a da si osoran i grub, razbježali bi se iz tvoje blizine. Zato im opraštaj i moli se da im bude oprošteno i dogovaraj se s njima. A kada se odlučiš, onda se pouzdaj u Allaha"** (Ali Imran,159.).

Ahlak Ibn Ubejja

Abdullah ibn Ubejj, glava svih munafika-dvoličnjaka, rekao je za Poslanika, salallahu alejhi ve selem i muhadžire koji su bili sa njim u bitki El-

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

Merisija: "Nisu ovi osim kao što je prvi rekao: Udebljaj svoga psa pojest će te". Rekao je ovo za Poslanik, salallahu alejhi ve selem, i rekao je misleći da su riznice nebesa i zemlje u njegovim rukama: "Nemojte udjeljivati onima koji su kod Allahovog poslanika sve dok ga ne napuste" Rekao je: "Vi ste im dali sklonište i nahranili ste ih, nemojte na njih udjeljivati kako bi se razišli iz vaše domovine - grada Allahovog poslanika, salallahu alejhi ve selem i potražite drugi grad koji će im pružiti sklonište. Ovaj je od vlasnika "niskih duša". Međutim Poslanik, salallahu alejhi ve selem, je vlasnik "velike duše". Kada je umro (Ibn Ubejj, op.prevod.) otišao je do njegovog mezara i dao je njegovom sinu svoju košulju, kako bi u njoj bio ukopan, prisustvovao je njegovoj dženazi i molio Allaha da mu oprost sve dok mu Allah, subhanehu ve te`ala, to nije zabranio. Pa kada mu je Allah zabranio sa riječima: **"Molio ti oprosta za njih ili ne molio, molio čak sedamdeset puta, Allah im neće oprostiti"** (At-Tevba,80.)

Rekao je Allahov poslanik, salallahu alejhi ve selem, : "Kada bi znao da će im biti oprošteno ako dodam na sedamdeset učinio bih to" ili kako je već rekao Allahov poslanik, salallahu alejhi ve selem. Ovo njegov stav prema čovjeku koji je neprestano uznemiravao Poslanika, salallahu alejhi ve selem, i vjernike, on je taj koji je izmislio potvoru i potvorio čast Poslanika, salallahu alejhi ve selem, sa najružnijom i najgorom potvorom. Uprkos tome, Poslanik, salallahu alejhi ve selem, mu oprašta, daje njegovu košulju njegovom sinu kako bi bio ukopan u njoj, zatim staje na njegov mezar i moli mu za oprost . A Poslanik, salallahu alejhi ve selem, zna njegovo stanje, ovo ne rade osim milosna, velika, široka srca.

Ovo ne znači odbacivanje ljubavi u ime Allaha subhanehu ve te`ala, i mrznje u ime Allaha subhanehu ve te`ala,, to je potvrđena osnova kako je spomenuto međutim, treba da razlučimo između dvije stvari: Između el-vela vel bera i između dušnog udjela . El-vela vel bera (ljubav u ime Allaha I mržnja u ime Allaha, op.prevod.) je postojan u srcu dok duša; ostavi je iz leđa, nemoj se radi nje svetiti, niti kod nje stoje veliki, to im nepriliči, da se okreću onako kako njihova duša želi, mržnja sa ovim, problemi sa onim, rasprava sa ovim i slično. Slična ovoj osobi ne može da bude daija, ovaj više pokvari nego što popravi. Ustaje zadnju trećinu noći kako bi molio protiv nekoga, proklinje ovoga ili onoga i nedvosmisleno obznanjuje da mu nemože oprostiti sve dok ne stanu ispred pravednog sudca – Allaha, subhanehu ve te`ala-na dan kad će pogledi ukočiti. Ovako neki govore. Onaj ko bude na ovom stupnju taj nije pogodan za davu, on je obavezan da prvo sam sebe poziva i da liječi njegovo srce, zatim nakon toga da ide ka popravljaju drugih. Jer ovaj ako radi na njihovom pozivanju možda više pokvari nego što popravi; problem s ovim, neprijateljstvo s onim, pa će se razići oni koje poziva od njega i razbježati a on će sam ostati.

Smrt Šejhul Islama

Kad se razbolio Šejhul islam Ibn Tejmije, rahimehullah, smrtnom bolešću, a gdje: U bolnici u dvorcu?? Razbolio se smrtnom bolescu u zatvoru, a već od prije je od njega zabranjeno sve čak olovke i papiri su mu zabranjeni kako ne bi

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

mogao pisati sa podsticanjem od ovih novotarija od šejhova zablude i zavidnika. Kao da su se kod nekih od njih pokrenili unutrašnji osjećaji pa su došli običi Šejhul islama a gdje? U zatvor, još uvijek je bio zarobljen. Došao je kod njega da mu se izvini ukazivajući da traži halala od njega. Nije Šejhul islam rekao: "A sada ljetošnje mlijeko je izgubljeno... kamo sreće da je to prije bilo. Daleko je da ti oprostim ili halalim." Nije rekao ništa od toga. Nego je rekao: "Ja sam ti halalio i svima onima koji su se prema meni neprijateljski ponašali a oni ne znaju da sam na istini". I rekao je: "Halalio sam sultanu vladaru En-Nasiru moje hapšenje zbog toga što je to učinio oponašajući druge". I vise od toga.

Desila se pobuna protiv vladara En-Nasira pa je skinut sa vlasti. Onaj ko je uradio ovu pobunio bio je jedan vladar koji se zvao El- Muzafer Ruknd-din Pepers, tako da su se ti učenjaci, pravnici, kadije i ostali zavidnici koji su širili glasine i laži o Šejhul islamu Ibn Tejmiji, rahimehullah, okupili oko novog vladara, postali njegove pristalice okrenuvši leđa prvom. Zatim je uspio vladar En-Nasir da iznova povрати vlast. Došao je i sjeo na vladarsku stolicu, doveo je te kadije, učenjake i pravnike ostavivši ih tu da sjede a oni su oborili glave neznajući sta će sa njima uraditi. Na koji način će im se osvetiti zato što su ga ostavili i priključili se njegovom neprijatelju i protivniku. S ovima nema ispunjenja obećanja po mišljenju ovog vladara. Dok su oni tako sjedili pognutih glava, ukazao im se čovjek kog nisu odmah mogli prepoznati, kada im se približio vidjeli su da je to Šejhul Islam Ibn Tejmije, rahimehullah, koji je bio u zatvoru. Vladar je naredio da se pusti iz zatvora i pozvao ga kod sebe. Pa je opao u njihovim očima i rekli su: "Sada će se desiti osveta sa fetvom i bit ćemo "zaklani na islamski način"; kako se kaže. Vladar je ustao idući prema Šejhul islamu sa poštovanjem i veličanjem u spoljašnjosti naspram Šejhul islama Ibn Tejmije, rahimehullah, a to nije bilo od njegovog običaja. On ga je prebacivao iz zatvora u zatvor. Ustao je prema njemu, u spoljašnjosti odavajući mu počast, zatim ga je zagrlio i uzeo na balkon u jednom uglu dvorca i sa njim nasamo govorio. Šta mu je rekao??? Rekao mu je: "Šta kažeš za ove"? Rekao je Šejhul islam: " Pa sam shvatio da je bijesan na njih i da se želi radi sebe osvetiti". Pogledaj zapažanje i fikh! Želi se radi sebe osvetiti, ne radi Šejhul islama niti radi vjere, nego zato što su ga ovi ostavili i okrenuli se od njega . Kaže: " Pa sam počeo da ih hvalim i pohvaljujem, zahvaljujem im se i da ako ovi odu nećeš naći nikog poput njih u tvojoj državi niti može vlast opstati bez njih. Oni su državne kadije i pravnici". Kaže: "Pa mi je izvadio papire i spise iz njegovog džepa u kojima su se nalazile fetve sa njihovim rukopisom rekavši: "Pogledaj šta su rekli za tebe , proglasili su te nevjernikom i izdali fetvu da se ubiješ"! Ovo je sačuvano u dosijeima, sada je došlo vrijeme da se to izvadi i pokaže kako bi se oni osramotili i kako bi se on mogao osvetiti radi sebe. Kada bi osoba bila vlasnik "malene duše" ponio bi ga ponos sa grijehom, mogao bi vrlo lahko da to zaogrne sa plastom sunneta i odbrane akide : Ovi su novotaristi, odmorimo od njih i gradove i robove. Šta je rekao Šejhul Islam?? "Što se mene tiče njima je sa moje strane halal i oprosteno im je". Rekao je: Pa sam ga smirio.. Zatim je počeo Šejhul islam nakon toga da širi njegovo znanje u mesdžidima i u halkama, vjerskim sjelima narastao je broj njegovih pristalica i pomagača pa su oni koji su mu spletke kovali počeli da mu se približavaju i s njime se lijepo ponašaju pa sta bi im govorio? Rekao je "Svima sam halalio za ono što je bilo".

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

Nije ljude podjelio na dvije skupine: pomagača, koji su bili s njim u teškim vremenima i skupinu njegovih neprijatelja koji zaslužuju poniženje i proklinjanje. Običavao je reći: "Neka se ovaj tepih smota... ". I: "Ja sam halalio svakom muslimanu i svakom muslimanu volim dobro i želim svakom mu`minu dobro koje želim samom sebi. Oni koji su lagali i nepravdu učinili halal im je s moje strane, a što se tiče Allahovog prava, Allah će ih uzeti u svoje ruke, ako hoće oprostiti će im ili ako hoće kaznit će ih.."

Ko od nas slično radi?? Sa ovim možemo da prisvojimo mnoga neprijateljska srca pored drugova i prijatelja. Kada se oko učenjaka ili onog koji traži znanje (talibul ilm) ili daije nalazi skupina učenika pa se on sa njima ophodi na način u kom se "spušta njegova duša" i veze se specijalno za udio njegove duše, onda neće moći da se strpe da ostanu sa njim. Niti je moguće da naprave neku radnju koja će koristiti ummetu. Jer će ovi brzo da prekinu ugovor, razići će se i pretvorit će se u otvorene neprijatelje.

Jedna grupa sljedbenika novotarije osamila se sa Šejhul islamom Ibn Tejmije, rahimehullah, u jednom dijelu Kaira, udarajući ga i psovajući. Ljudi su za to čuli, pa je izašlo puno zapovjednika, vojskovođa, vojske, običnog svijeta i uglednih tražeći Šejhul islama Ibn Tejmiju, rahimehullah. Našli su ga na moru u mesdžidu pa su se oko njega okupili, za njima su drugi slijedili dovikivajući se pa kada su se oko njega sakupili rekli su mu: "Gospodine naš, zaista je došlo mnogo ljudi iz Husejnije kada bi im naredio da sruše Egipat to bi uradili".

Nije rekao: Da vi, vi ste oni koji znaju vrijednost vaših učenjaka, nema hajra u umetu koji ne zna vrijednost njegovih učenjaka. Ovo su sljedbenici novotarije i zablude spalite ih i tako nas odmorite od njih. Nije rekao ovaj govor. Ova stvar se ticala lično njega. Pa žta je rekao?? Rekao im je:"Zbog čega"?? "Zbog tebe" – odgovorili su. Rekao im je:" Ovo nije ispravno". Rekli su:" Mi ćemo otići kućama onih koji su te uznemiravali"; tj. Nećemo razvaliti kompletna naselja , otići ćemo njihovim kućama, poubijat ćemo ih, razvaliti njihove kuće, oni su zakomplicirali ljudima..."Pazite drugačiji pristup sa kojim su došli, onaj što su sa njim u početku došli bio je zbog Šejhul islama i osвете radi njega, pa je on to odbio..

Zatim su došli sa "novim odijelom"; da su ovi izazvali smutnju i dezorganizirali i zbunili ljude. Rekao im je:" Ovo nije dozvoljeno". Rekoše:"Ovo što su tebi uradili ne možemo otpjeti, moramo im otići i s njima se boriti za ovo sta su uradili." On im je zabranjivao i odvrćao od toga pa kad se rasprava pojačala rekao im je:" Ima da ovo bude pravo meni ili vama ili Allahu. Pa ako je moje pravo ja sam im halalio, a ako je vaše pravo, pa ako me ne pošlusate i ne upitate me za fetvu radite šta hoćete, a ako je Allahovo pravo pa Allah će Njegovo pravo uzeti kako hoće". Pa su rekli: "Ovo što su ti uradili je li to halal-dozvoljeno"? Rekao je:"Ovo što su uradili možda budu nagrađeni za to". "Onda si ti na neistini, a oni na istini. Kako ćeš reći da su nagrađeni za to"- rekli su. Pa je rekao: ' Nije stvar onako kako mislite. Možda su oni mudžtehidi koji su pogriješili pa su to uradili zbog njihovog idžtihada, a mudžtehid koji je pogriješio ima nagradu..."

Ljudi ga udaraju, psuju, uznemiravaju ga po njegovom tijelu, to su sljedbenici zablude, strasti i novotarija a on govori: "Mozda su oni nagrađeni". Gdje smo mi od ovih primjera.

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

Ovi su se sa Ibn Tejmijom razilazili u pitanjima koja su od akide, dok kada je razilaženje u sporednim pitanjima, propis po povom pitanju bude: širokogrudnost, a to ja najbolje i najpodesnije, jer razilaženje kad su u pitanju sporedna naučna idžtihadska pitanja je stvar koja se dešava i ne sustiže onoga ko se razilazi u njima zabludivanje niti novotarizam i ne pripisuje se ovima ako je ciljao istinu. Jer odavnina su se razilazili po ovim pitanjima. Međutim, vlasnici "malenih duša"; mozda rasprava sa njim bude zestoka pa će te sutra susresti sa drugim licem ili nakrivljenim osmjehom dok njegova unutrašnjost skriva ljutnju i nosi te u njegovoj duši jer se sa tobom razišao u sporednom pitanju.

Imam Safija I Junus Es-Sadefi

Poslušaj primjer Šafije, rahimehullah. Za njega je Junus Es-Sadefi rekao:"Nisam vidio nikog kao što je Safija. Raspravljali smo se jednog dana po jednom pitanju i razišli, zatim me je sreo i uzevši za moju ruku rekao: "O Ebu Musa, zar nije ispravno da budemo braća pa iako se nismo složili po tom pitanju".

Vezir Ibn Hubejra, učenjak, pravnik

Uzmi i ovaj čudni primjer. Vezan je za učenjaka, vezira Ibn Hubejru, rahimehullah. Spojio je između znanja, fikha i vezirstva zajedno. Njegovi dersovi su bili prepuni učenjaka iz sva četiri mezheba. Dok je on tako držao predavanje spomenuo je pitanje po kojem se imam Ahmed, rahimehullah, izdvojio od ostale trojice imama. Pa je ustao jedan fekih-pravnik od malikijskih pravnik koji se zvao Ebu Muhamed El-Esiri i rekao: "Ne, nego je isto ovo rekao i imam Malik". Pa je rekao Ibn Hubejra, rahimehullah: "Ove knjige izričito govore da se imam Ahmed izdvojio po tom pitanju". Rekao je Ebu Muhamed El-Esiri:" Rekao je isto to imam Malik". Pa su učenjaci koji su bili prisutni na predavanju počeli govoriti:"To je ono po čemu se imam Ahmed izdvojio", rekao je; "Rekao je to i imam Malik". Pa se Ibn Hubejra naljutio i rekao mu: "Jesili ti stoka, zar nečujes šta kažu ovi učenjaci glasno govoreći da je to ono po čemu se imam Ahmed izdvojio i knjige su svjedoči tome, a ti uporno po svome. Razišli su se sa predavanja...

Zamisli da si ti na predavanju, zamisli da si ti jedna od dvije strane bilo Ebu Hubejra ili na mjestu El-Esirija, ne na predavanju kojem prisustvuju učenjaci. Da ste ti i ova osoba na mjestu gdje nema trećeg među vama i da ti je ona rekao:"Jesi li ti stoka", da li ćeš ga poslije susresti? Da li ćeš doći da zajedno s njim sjediš, da li ćeš sa njim prisutvovati?? Zatim, da ti je to rekao ispred drugih da li ćeš spavati te noći? Da li ćeš razimsliti da se vratiš njemu?? Kada se je drugi dan sakupilo sijelo došao je malikijski pravnik-fekih i prisustvovao mu kao da se nista nije dogodilo. Došao je Ibn Hubejra, došli su učenjaci, pa je kao i obično čitač htio da započne čitati zatim da Ibn Hubejra to pojašnjava, pa mu je rekao:"Stani. Zaista se pravniku El-Esiriju izmaklo ono što se izmaklo od riječi juče pa me je to ponijelo da sam mu rekao ono što sam rekao, pa neka mi rekne onako kako sam ja njemu rekao"...Pazi; neka mi rekne onako kako sam ja njemu

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

rekao.... "Ja nisam bolji od vas i nisam ja osim kao jedan od vas", kakav trag su ostavile ove riječi, one su besplatne, nećeš zbog njih ništa izgubiti. Pređi samo preko "duše" i nadvadaj je. Cijeli skup je glasno zaplakao, na sve njih je to ostavilo veliki utisak, ovaj veliki ahlak, i počeli su glasovi glasno učiti dove i pohvale. Što je nagnalo ovog "protivnika" El-Esirija da se izvinjava govoreći: "Ja sam griješnik, ja sam preći da se izvinim". A vezir Ibn Hubejra govori: "Odmazda, odmazda". Pa su ljudi uzeli nešto osrednje i rekli: 'Gospodine naš, ako odbija odmazdu pa onda otkupnina" Rekao je vezir: "Njemu je njegova presuda, neka presudi sa čime želi, presudi šta želiš"! Rekao je: "Ovo požrtvovanje, brojne su tvoje blagodati prema meni pa koja mi je presuda ostala". Rekao je:"Allah ti je dao presudu nad nama." Pa je rekao: "Imam dug od kad sam bio u Samu" Rekao je vezir Ibn Hubejra:" Neka mu se da što dinara da se riješi njegovog duga i moje odgovornosti". Donijet mu je imetak pa mu je rekao Ibn Hubejra:"Allah i tebi i meni oprostio".

Jesmo li mi ovakvi, da nam se ovo desi na nekom skupu i dođe do nekog događaja poput ovog kakav će biti njegov ishod?? Neprijateljstvo do Sudnjeg dana. Srce se cijepa, duša gori zbog te osobe, molimo Allah da nas izliječi. Riječi sa kojima se ništa nije izgubilo, nego se povećala uzdignutost . Mi ih spominjemo nakon stoljeća, poslije sto godina. Uzdignite se, uzdignite se visoko, privežite vašu dušu visoko ne dajte da je ilovača vuče, ogulite je od strasti i duševnih udjela .

Ovo je kad su naučna pitanja upitanju. Druge stvari kao što su međusobni suživot, društvene i trgovačke veze i slično tome sa čim se svaki insan svakodnevno susreće kada mora da naiđe na uskraćivanje njegovih prava, nepravdu, loše ophođenje ili riječi koje mnogi nemogu podnijeti kako ćeš postupiti? Pitaj sebe, nemoj tražiti u tvom mozgu ili ići drugoj osobi, pitaj sebe kakav je tvoj stav kad ti neko prenese da je taj i taj govorio o tebi ili o tvojoj časti? Kako ćeš postupiti? Da li ćeš se odlučiti za neprijateljstvo prema njemu i prekinuti s njim sve odnose?

Vasijet Imama Safije, rahimehullah

Šafija, rahimehullah, nam je oporučio u ovakvoj situaciji ovu oporuku: "Ako do tebe dopre o tvom prijatelju ono što ne voliš, čuvaj se da požuriš sa neprijateljstvom prema njemu. Nemoj odmah presuđivati, donoseći ovaj postupak pa da prekineš prijateljstvo, pa da budeš od onih koji je uklonio njegovo ubjeđenje(jekin) sa sumnjom. Povjerenje koje se postiglo je ubjeđeno, a sumnja je nešto što je nadošlo pa neka ne ide ubjeđenje sa sumnjom. Međutim, sretni ga i reci mu: 'Do mene je doprlo o tebi to i to, i čuvaj se da mu spomeneš onoga ko ti je to prenio. Ako porekne reci mu: 'Ti si kod mene iskreniji i povjerljiviji od njega". Ako rekne: 'Ne, nisam to rekao, nemoj ga tjerati u uzak kutak kako rade neki ljudi, nemoj to uraditi. Reci mu: "Ti si iskreniji i povjerljivi kod mene". Nemoj istraživati i pređi preko toga. Ako prizna rekavši: "Da rekao sam to", prije nego što mu uputiš drugo pitanje, razmisli, ako vidiš da za to ima bilo kakvu ispirku

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

(znači ti sam vidiš tu ispirku, op. prevod.) prihvati je od njega. A ako mu ne vidiš ispirku za to reci mu: "Šta si želio sa onim što mi je preneseno od tebe? Šta si želio sa tim govorom koji si rekao u tom sijelu? Ako spomene ono što bi moglo biti opravdanje prihvati ga od njega, ako ne vidiš da je to opravdanje i suze ti se metode onda to prihvati kao njegovo loše djelo, posrtaj, zatim greška. Zatim ti odabireš; ako hoćeš vratit ćeš mu istom mjerom bez dodavanja, a ako hoćeš oprostiti ćeš mu, a opraštanje je bliže bogobožnosti i veće u dobročinstvu jer je Allah rekao: **"Nepravda se može uzvratiti istom mjerom, a onoga koji oprost i izmiri se Allah će nagraditi"** (As-Sura,40). Ako tvoja duša odluči da mu uzvратиš istom mjerom, razmisli o onom što ti je on uradio od dobročinstva pa ga pobroji i ušini ti njemu dobročinstvo za ovo loše djelo....." Junus Es-Sadebi nam to isto oporučuje: "Ako imaš prijatelja vezi svoje ruke za njega, zaista je uzimanje prijatelja teško a njegovo ostavljanje lahko".

Problem je što mi uzimamo govor na najgori mogući način a druga strana ne zna ništa o tome. Njegovo srce je potpuno prazno i nemože mu past na pamet ove druge pomisli prema kojim je otišao taj i taj. Možda se onaj guši od ljutnje, nije tu noć mogao spavati a drugi nije ništa mislio od toga, ni malo ni puno. Nijet mu je čist, ispravan, nije mislio ništa loše. Ljudi se razlikuju po ovom pitanju. Neki od njih nose dobročinstvo, molimo Allah da nas sačuva toga, i lijepu riječ kao ranu. A neki od njih nose sumnjiv govor ka lošem. Neki od njih nose loš govor ka naljepšim značenjima. Allah, subhanehu ve te`ala, je dao prednost jednim stvorenjima nad drugima. Kako je raspodijelio između njih opskrbu raspodijelio je između njih ahlak. Svaka osoba je grijeshnik, neznalica, moraju od njega proisteći greške i uskračivanje, zato nemoj tražiti i pretraživati sve i malo i veliko.

Majka pravovjernih Safija, Allah s njom bio zadovoljan

Zapitaj sebe; Šta je tvoj stav prema onom ko na tebe nešto izmisli, želeći sa time nanijeti ti zlo? Kakav bi tvoj stav bio prema njemu??

Majka pravovjernih Safija, radijallahu anha, je imala ropkinju koja je otišla kod Omera, radijallahu anhu, izmišljajući i potvarajući Safiju, radijallahu anha. Ona je bila židovkinja, pa je primila islam i Poslanik, salallahu alejhi ve selem, ju je oženio, majka pravovjernih. Za vrijeme hilafeta Omera, radijallahu anhu, otišla je ova ropkinja dragovoljno kod Omera sa sljedećom klevetom: "Zaista Safija voli subotu i održava veze sa Židovima". Ova potvora ukratko znači da se ona još uvijek pridržava židovske prljavštine. Subota je židovski dan, njihov praznik, tako da to znači da ga ona još uvijek uveličava sa strašću koja je ostala u njenom srcu. "Voli subotu i održava veze sa židovima". Omer, radijallahu anhu, nije požurio s njom i nije prihvatio ovu klevetu da je istinita. Pozvao je Safiju, radijallahu anha, i pitao je o tome pa je rekla: "Što se tiče subote ne volim je od kad mi je Allah nju zamjenio sa petkom. A što se tiče židova; među njima ima mojih bližnjih, rodbine, pa ja s njima održavam veze." Zatim je rekla ropkinji: "Šta te je natjeralo na to što si uradila"? Nije se izdvojila nakon toga s ropkinjom da bi

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

s njom "izravnala račune". Samo ju je upitala: "Šta te natjeralo na to"? "Šejtan"-odgovorila je. Rekla je: "Idi, ti si slobodna". Na tome se završilo: "Idi, ti si slobodna".

Ibn Mes`ud, Allah s njim bio zadovoljan i kradljivac

Zapitaj sebe kada bi se vratio svojoj kući i zatekao srušenu kuću, namještaj pokraden, ili staviš ruku u džep pa shvatiš da je ono para što si imao sa sobom ukradeno, ili izađeš a tvoje auto ukradeno ili polomljena stakla na njemu. Šta ćeš učiniti?? Da li ćeš moliti protiv tog zločinca, kradljivca; da mu Allah ruke sasuš, uzme mu vid, sluh, zamrzne mu krv u žilama, i da mu da, želi smrt, a nemože je dobiti. Ovako nekada radimo.

Ibn Mes`ud, radijallahu anhu, i njemu slični vlasnici "velikih duša" nisu ovako postupali. On je izašao iz kuće stavivši novac u jedan svežalj od njegove imame (vrsta šala), sjedio je kod prodavča i kupio od njega hranu, želeći da plati vidio je da mu je novac ukraden. Pa je rekao: "Imao sam novac kad sam sjedio". Začudio se i iznenadio. Sakupila se grupa ljudi kao i obično kako bi ga potpomogli i saosjetili s njim, izrazavajući njihove osjećaje kojim ga podržavaju, ovog koga je zadesila musibet-nesreća. Pa su počeli da dove protiv kradljivca : "Allahu moj odsijeci ruku kradljivca koji je uzeo novac", "Allahu moj učini s njim to I to..." Svaki od njih je sjedio i dovio sa nečim. Dok je Ibn Mes`ud rekao: "Allahu moj ako ga je njegova potreba natjerala ga, da uzme podaj mu bericet u tom novcu. A ako je to uradio zbog toga što ga je njegova smjelost nagnala na grijeh učini da to bude njegov poslednji grijeh". Samo to. Nije proklinjao, niti dovio protiv njega, ništa od toga. Samo mu je proučio ovu lijepu dovu.

Ukras svih pobožnjaka-Zejnul Abidin

Šta je tvoj stav kada bi izašao ili ušao a tvoj prijatelj osoba koja ne čuva tvoja prava niti pazi na tvoju svetost, pa ti uputio "otrovnu strijelu" sa njegovog jezika psuvajući te i grdeći, prisiljavajući te da slušaš ono što ne želiš da čuješ??? Sta ćeš uraditi? Odvratit sa sličnim, osvetit ćeš se, pretvorit ćeš se u neprijatelja ?? Vlasnici "velikih duša" u ovakvim situacijama prisjećaju se Allahovih riječi: **"Zlo dobrim uzvratit"** (Fussilet, 34.)

Zejnul- Abidin Alij ibn El- Husejn, rahimehullah (od tabi`ina) sjedio je na sijelu dok su oko njega bili njegovi prijatelji i učenjaci, poštovani i ugledni i svi društveni slojevi, prepuno sijelo, jer je on učenjak, otac siromašnih, pomaže ljudima u njihovim potrebama. Između njega i njegovog amidžića Hasan ibn Hasan Ibn Alije ibn Ebu Taliba, je bilo nešto od onoga što obično bude među ljudima. Pa se Hasan ibn Hasan nije mogao savladati, izašao je iz njegove kuće tražeći Zejnul abidina pa ga je našao dok je sjedio sa njegovim prijateljima u mesdžidu. Dosao je kod njega i nije ostavio ništa a da mu nije rekao od: psovanja, grđenja i ružnih riječi. Alij ibn El-Husejn je sjedio šuteći i ništa mu nije

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

odgovorio. Kada se zadovoljio okrenuo se od njega i otišao, dok je Alij Ibn El-Husejn završio njegovu sijelo i otišao kući. Kada je nastupila noć otišao je Zejnul Abidin kući Hasana ibn Hasana .U sličnoj situaciji za očekivati je da nosi pištolj sa sobom kako bi ga odgojio. Ništa od toga nije uradio. Došao je njegovoj kući, pokucao na vrata , kada je izašao Hasan ibn Hasan rekao mu je: "Brate moj, ako si bio iskren u onome što si rekao Allah mi oprostio, ako si slagao u onome sa čime si me opisao Allah ti oprostio. Selam alejk". Otišao je i ostavio ga, ove riječi su razbile neprijateljstvo koje je bilo zavladao u duši Hasana ibn Hasana, nije se mogao savladati, osjećaji mržnje su se preokrenuli u drugačije osjećaje. Krenuo je za njim slijedeći ga, trčeći iza njega, plačući da bi mu rekao: "Neću više nikada uraditi nešto što mrziš". Rekao mu je Alij ibn El-Husejn: "Halal ti je ono što si mi rekao".

Nije otišao tražeći priliku kako bi se osvetio. Da li mi radimo to?? Došla ti je osoba pa te izgrdila i psovala ti u sijelu, za vrijeme nekog svečanog skupa nagovorila ti se ružnih riječi. Šta bi bio tvoj stav prema ovoj osobi?? Ako si od vlasnika "velikih duša" prevazići ćeš tvoju dušu.

Imam Malik, rahimehullah

Kada bi ti osoba nanijela direktne povrede, rane, pokušala te ubiti ili otrovati ili slično tome šta bi uradio s njom??

Imam Malik, rahimehullah, je udaran sve dok mu ruke nisu iskočile, klanjao bi spuštenih ruku zbog bolova koje je osjećao. Kada je došao El-Mensur abasijski halifa na hadž i došao u Medinu želio je da se dodvori Imamu Maliku. Zatražio je od Imama Malika da se osveti onima koji su ga uhapsili i udarali, a to je Dzafer ibn Sulejman, šta je rekao Imam Malik? Da li je rekao ovo je prilika koja se ne može propustiti? Ne. Rekao je: "Sačuvaj Bože". Nije rekao: "Ovo je jedan zulumčar osvetimo mu se i odgojimo ga. Ne. Rekao je: "Sačuvaj Bože. Veliki se ne osvećuju radi sebe." Zbog toga se Poslanik, salallahu alejhi ve selem, nikada nije osvetio radi sebe.

Ti koji si daija! Kako ćeš se ponašati kad neko od onih koje pozivaš prema tebi se loše ponese, uskrati ti tvoje pravo, sa riječima ili nekom radnjom koja ne priliči. Kako ćeš postupiti; postat ćeš mu neprijatelj, izbjegavat ćeš ga, udaljit ćeš se od njega, svojim prijateljima ćeš narediti da s njim prekinu odnose i da ga izbjegavaju, njemu njegov put tebi tvoj. Sve to radi tvoje duše. Ovo ne priliči. Ibn Mesu`ud, radijallahu anhu , nam prenosi da im je Poslanik, salallahu alejhi ve selem, pričao o jednom poslaniku kojeg je njegov narod udarao toliko da mu je krv tekla, on ju je brisao sa lica govoreći: "Gospodaru moj, oprostimo mom narodu oni neznaju". Da tebe udari jedan od onih koje pozivaš pa ti krv poteče šta ćeš za njega reći, dovit ćeš protiv njega, proklinjat ćeš ga, udarit ćeš ga....

Ti koji si direktor u nekoj kompaniji ili u školi; ako bi ti došao jedan od uposlenika i sa tobom govorio na ljutit i uzvišen način, govori s tobom kao da si najamnik kod njega, šta ćeš uraditi??

Došao je čovjek Poslaniku, sallahu alejhi ve selem, pa ga je vukao za njegov ogrtač sve dok to nije ostavilo tragove na Poslanikovom vratu govoreći : "Udijeli

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

mi, ne daješ iz imetka tvoga oca ili majke"...Da se ovo kaže nekom drugom mimo Poslanika, salallahu alejhi ve selem, glava bi mu bila odsječena prije nego završi govor. Šta je Poslanik uradio? Dao mu je i dao sve dok nije bio zadovoljan. Ovo je poslanicki ahlak.

Imam i muktedije

Zamislite vi, klanjači, koji ste u medžidu kada bi došlo jedno dijete sada, popelo se na što u mesdžidu zatim se pomokrilo. Ili da odrasla osoba dođe u mesdžid i otiđe u jedan čošak od mesdžida, zatim tu pocne da vrši malu nuždu. Šta bismo mu mi uradili?? Ne bi znao u čijim je rukama, jedan bi ga udarao, drugi proklinjao, onaj što ga nebi mogao dostići psovao bi mu i grdio ga , dobacivajući mu pogrdne riječi. Došao je čovjek u Poslanikov mesdžid dok je Poslanik, salallahu alejhi ve selem, bio sa njegovim ashabima ciljajući jedan čošak medžida i počeo je tu da vrši malu nuždu. Nije našao drugo mjesto osim mesdžida. Pa su mu ashabi počeli zabranjivati, pa im je Poslanik to zabranio rekavši: 'Nemojte ga prekidati dok mokri'. Zbog toga što će mu to naškoditi. Pustite ga da završi. Zatim je zatražio posudu sa vodom i podučio ga: "Ovo je mesdžid, u njima se ne radi nešto što uznemirava, nije ispravno". Sa tim je završen problem. Osoba poput ove zadobit će njegovu ljubav sa ovim, zato je rekao:" Tako mi Allaha, nisam vidio učitelja poput njega". Jesmo li mi ovakvi sa našim učenicima i onima koje pozivamo, sa klanjačima.

Zamisli; da je imam u tvome mesdžidu zakasnio sa dizanjem sa sedžde, pa ste podigli glave i vidjeli njegovu djecu kako se igraju na njegovim leđima. Šta ćete reći imamu i šta ćete reći toj djeci?? Nakon što kažete imamu ono što nevoli da čuje, otići ćete odgovornim za mesdžide i džematskom odboru da ga otjeraju sa posla. Zahtijevali bi da se on odgoji i nauči edebu; dolazi s njegovom djecom koja se igraju na njegovim leđima dok on klanja u mihrabu, nisu našli da se nečim drugim igraju ili na nekom drugom mjestu.

Poslanik, salallahu alejhi ve selem, je zakasnio sa dizanjem sa sedžde pa su neki podigli glave i vidjeli El-Hasana ili El- Husejna na njegovim, salallahu alejhi ve selem, leđima. Kada je završio namaz pojasnio im je razlog kašnjenja rekavši:"Ovaj moj sin me je učinio jahalicom, pa mi je bilo mrsko da ga požurivam".

Bilo mu je mrsko da to dijete požuri da završi sa igrom, a mi odmah čim se dijete makne u mesdžidu i najmanjim pokretom : "Udaljite vašu djecu iz mesdžida" hadis koji nema nikakve osnove i izmišljen je, pa jadni otac počne mijenjati boje , možda ima neki razlog što je došao s djetetom u mesdžid, možda je njihova majka bolesna pa je on izašao s njima ili majka ima nekih problema ili treba "duševnog smiraja" pa je on izašao s djecom od nje, da bi mu mi to na kraju napravili.

Ovo su moralne osobine i ovo je ahlak sa kojim se odgajaju generacije. Njemu se odgajaju malena djeca koja žive u njihovom okrilju, sa visokom dušom

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

nalaze onoga koji će ih zagrliti. Međutim da se smrknemo u lice naše braće ili se s njima ophodimo na grub način, pa ovaj draga moja braća, nije od vlasnika velikih duša. Ukoliko naiđeš na osobu koja se s tobom ophodi na ovaj način, ili budeš iskušan da sa sličnom osobom budeš partner u nečemu da li ćeš se spustiti na njegov nivo?

Malik, rahimehullah, je ovako opisao El-Kasima ibn Muhameda (od tabi`ina): "Mozda između njega i nekog čovjeka bude razilaženje u nečemu pa bi El-Kasim rekao: "Ovo zbog čega želiš da se s mnom parničiš ono je tvoje. Pa ako je istina ono je tvoje uzmi ga i nemoj mi zahvaljivati a ako je moje onda ti je halal i tvoje je". Samo me ostavi, neću da se s tobom spustim tako nisko niti da "oborim" moj ahlak raspravljajući se oko bezvrijednih stvari.

Poštujući suprug prema njegovim suprugama

Ti koji si suprug!

Kako ćeš postupiti kada zajednički život između tebe i tvoje supruge bude nemoguć??? Neki supruzi otežavaju, stežući obruč oko nje, a poneki, neću pretjerati braćo moja, prekinu dovod struje kući kako bi žena bila prisiljena zbog teškoće i uznemiravanja da zatraži razvod braka. Ona da zatraži razvod kako bi mu "platila" ono što je izgubio, kako on zamišlja. Vratit će mu mehr-vjenčani dar i troškove koje je snio tokom ženidbe. A on se je s njom naslađivao, ili je "pojeo njenu mladost", gdje je muškost??? Kada stane čovjek i nema želje za ženom, stoji kao da sjedi na žeravici zbog njegove mrsкости prema njoj, ostaje s njom samo zbog toga kako bi ona zatražila razvod braka-talak, a zajednički život je nemoguć, kada se to desi kako ćeš se ponašati??

Dzubejr ibn Mut`am oženio je ženu i njen mehr je određen sa vjenčanjem, (mehr može biti spomenut prilikom vjenčanja, a može i ne biti ukoliko nije spomenut onda se njen mehr određuje shodno koliki je mehr njenih bliznjih rodica, op. prevodioca) zatim ju je rastavio prije nego je ušao kod nje, pa je proučio ovaj ajet: **"Osim ako se ne odreknu ili ako se ne odrekne onaj koji odlučuje o sklapanju braka"** (Al-Baqara,237), pa je rekao: "Ja sam preći da se odreknem", pa joj je dao u potpunosti njen mehr iako je imala pravo na pola (ukoliko muž rastavi ženu prije nego ima sa njom polni odnos a njen mehr je spomenut prilikom vjenčavanja ona ima pravo na pola mehra op.prevodioca). Kada bi se tvoja supruga s tobom ponijela na nedoličan način da li će to prerasti u mržnju?? Hoćeš li je pustiti tri puta kako neki rade?? Da li ćeš je udariti, da li ćeš je kažnjavati??

Neke supruge kažu: "Godinama me izbjegava", dok neke kažu: "Zadobila sam neprestanu glavobolju zbog njegovih neprestanih udaraca u glavu", dok neke kažu: "Ulazi sa psovkom i izlazi sa psovkom bez ikakva povoda", pa kad joj kažemo: "Udalji se od stvari koje ga ljute" odgovarara: "On u osnovi dolazi ljutit, nisam ostavila nešto a da nisam s njim uradila, naljuti se zbog najmanje sitnice". Možda u svećanim prilikama u kojima to ne priliči kao što je noć uoči bajrama ili ujutro na bajram. Pojedine supruge nazivaju pitajući kažu: "Tri put mi je rekao da sam puštena ujutro na bajram jer sam ga budila da pojede ono sta sam mu

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

pripremila od hrane kako bi izašao u mesdžid, pa me je rastavio tri puta, ustao je prema meni, prosuo hranu po kuhinji, udario me je teškim udarcima i psovao mi, psovao mi moju porodicu .."Ujutro na bajram, Allaha molimo za oprost, a šta je uradila?? Da li je nagrada za dobročinstvo osim dobročinstvo??

Poslanik i njegove supruge

Poslanikova, salallahu alejhi ve selem, supruga Aiša mu je rekla: "Ti si onaj koji misli da je Allahov poslanik", velike riječi, pa šta je uradio Allahov poslanik, salallahu alejhi ve selem? Nije dodao na to ništa osim da se osmjehnuo. Kada bi tebi tvoja supruga rekla: "Ti sebe smatras muškarcem"? Šta ćeš sa njom uraditi?? Mislim da će njeno meso se pomiješati sa njenom odjećom, (Šejh cilja udarac, op. prevodica) i ne mislim da će izaći živa iz tog događaja.

Prenosi se da su ashabi bili kod Poslanika, salallahu alejhi ve selem, pa mu je jedna od njegovih žena, koja je znala dobro kuhati, poslala posudu-ciniju sa hranom. Pa se je uzburkala ljubomora druge žene, a u nekim predajama je došlo spominjanje imena te dvije supruge, osnova hadisa je u sahihu, a došle su i druge predaje kod Nesa`ia koje su sahih, pa je poslala njoj hranu, u nekim predajama stoji da je udarila po Poslanikovo, salallahu alejhi ve selem, ruci pa mu je posuda ispala i razbila se a hrana se prosula. A u nekim predajama se prenosi da je poslala njenu služavku da uzme posudu, pa ju je bacila na zemlju iz ljubomore ispred gostiju. Šta je uradio Poslanik, salallahu alejhi ve selem?? Naredio je služavki da od nje donese -koja je polomila posudu- da od nje dođe sa novom posudom, pa je stavio u nju hranu i rekao: "Posuda za posudu" i stim je završen problem. Nije joj rekao:"Ocrnila si mi obraz pred gostima i dovela me u nezgodan položaj".

Ovi primjeri koje sam namjerno naveo o Poslaniku, salallahu alejhi ve selem, jer da sam došao sa primjerom o nekom drugom možda bi neko rekao govor koji ne priliči, zbog toga što u našim dušama prevladava prepirka kad su upitanju ove stvari, određena količina "taloga" ružnog ahlaka, prekomjerno uzdizanje iznad žene, ponekad naše ophođenje prema njoj sa "visine". Posuda za posudu, hrana za hranu i završen je problem. Nije se vratio njoj, nije je udario, nije je rastavio, nije je izbjegavao, problem je završen na ovoj osnovi.

Suprugin odnos prema suprug

A ti suprug, ukoliko od tvog supruga dođe riječ koja ti "ne godi" da li ćeš je zapisati u posebnom dosijeu i zapisniku, zatim mu nikada nećeš zaboraviti to "loše djelo" i grešku!!

Ukoliko imaš služavku-pomoćnicu, ili ti čovječe ukoliko imaš vozača-pomagača pa pogriješe kad su upitanju vača prava i ne upotpune ih ili ako služavka-pomoćnica razbije posudu sta ćeš s njom uraditi??

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

Čovjek je došao Poslaniku, salallahu alejhi ve selem, i pitao ga: "Koliko ćemo oprostiti našim slugama"? Pa mu je to ponovio a on je šutio, pa je ponovio treći puta pa mu je odgovorio: "Oprosti mu sedamdeset puta na dan", hadis je prenio Ebu Davud, a lanac prenosilaca je ispravan-sahih kako je to rekao Sejh Albani, rahimehullah.

Ibn `Avnov sabur

Ibn Avn, rahimehullah, je bio učenjak, imao je dobru kamilu kojoj se divio, sa njom bi išao na hadž ili u rat. Poslao je njegovog slugu-ropa kako bi je napojio vodom, a on je pri sebi imao nešto od blesavosti i oholosti, pa ju udario po njenom licu sve dok joj oči nisu "iskapale", kad su je ljudi vidjeli rekli su: "Sad će se pokazati Ibn `Avnov ahlak, sad će se pokazati njegov materijal". Kada su mu došli sa kamilom i sa njom sluga, njene oči su "kapale" niz njene obraze, rekao mu je: "Subhanallah, a zar nije bilo osim lica? (Zar nije bilo neko mjesto da je udaraš osim po licu,op.prevod.). Barekellahu fike (Allah ti podario bericet) idi od mene posvjedočite mi da je on slobodan".

Umu Habiba i njene "suparnice", Allah s njima bio zadovoljan

Žena muslimanka ako ima "inoće", njen muž ima druge supruge, hoće li živjeti u mržnji, neprijateljstvu, zlobi nespavajući noćima?? Omrkne razmišljajući o svakoj riječi koja joj je rečena.

Majka svih vjernika Umu Habiba, Allah s njom bio zadovoljan, kad je bila na samrti pozvala je Aišu i rekla: "Možda je između nas bilo ono što bude između inoća, Allah oprostio i meni i tebi ako je nešto od toga bilo", pa je Aiša rekla: "Allah tebi sve to oprostio, i to ti učinio halalom". Pa je rekla Umu Habiba: "Obradovala si me Allah te obradovao". Potom je poslala po Umu Selemu pa joj je isto rekla.

Vrijeme je da se mijenjamo

Na kraju da li ćemo se ukasiti sa ovim ahlakom "Ahlakom velikih"? Ne kazem ahlakom starijih osoba nego ahlakom velikih duša jesmo li mi od njih??? Zašto se ne mijenjamo u našim dušama a vidimo da su to lijepe osobine i ahlaci?? Zašto u ovom trenutku ne odlučimo da se vratimo našim porodicama sa drugim licem, zar slušamo samo da bismo slušali, naslađivali se i zabavljali, Allah da nas sačuva. Dodaj ovome to šta se događa zbog ovog "ukrasa" od pohvalnih tragova kao što je ujedinjavanje riječi, zbližavanje srca: **"Samo Allahovom milošću ti si blag prema njima; a da si osoran i grub, razbjegli bi se iz tvoje**

Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta

blizine. Zato im opraštaj i moli da im bude oprošteno i dogovaraj se s njima" (Ali `Imran, 159). Pa ako bi se od Poslanika, salallahu alejhi ve selem, a on je najpotpunije stvorenje, razbježali da je on osoran prema njegovim ashabima sta je onda sa drugima. Allah je naredio prastanje i dobročinstvo. Dodaj tome ono sta ćeš ti dobiti od nagrada-sevapa, a ti želiš ono što je kod Allaha, subhanehu ve te`ala, koji je rekao: **"Nepravda se može uzvratiti istom mjerom, a onoga koji oprost i izmiri se Allah će nagraditi; On, uistinu, ne voli one koji nepravdu čine"** (As-Sura,40). I : **"I nastojte da zaslužite oprost Gospodara svoga i džennet prostran kao nebesa i Zemlja, pripremljen za one koji se Allaha boje"** (Ali `Imran, 133), zatim je pomenuo njihove osobine (osobine bogobojažnih se spominju u ajetima koji su poslije pomenutog ajeta, op.prevodioca) sve dok nije rekao: **"Njih čeka nagrada-oprost od Gospodara njihova i džennetske bašće kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno ostati, a divne li nagrade za one koji budu tako postupili!"** (Ali `Imran, 136). Od njihovih osobina je da srdžbu savladaju: **"Koji srdžbu savlađuju i ljudima praštaju - a Allah voli one koji dobra djela čine"**(Ali `Imran, 134).

Dvojica Šejhova nam prenose (Buharija i Muslim, op. prevod.) obavijest o trgovcu koji bi svijetu pare pozamljivao pa kada bi vidio nekog teškog stanja rekao bi njegovim mladićima: "Oprostite mu kako bi Allah nama oprostio, pa mu je Allah oprostio". Kada opraštaš ljudima i prelaziš preko njihovih posrtaja i grešaka i tebi će Allah preći preko tvojih, i dodatno "slomit će se " mržnja koja je u dušama i zatvorit će se šejtanska vrata: **"Zlo dobrim uzvrat, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati"** (Fusilet, 34)

Rekao je Ibn Abbas, radijallahu anhu, da ovaj ajet znači: strpljivost kod ljutnje, opraštanje kod grešaka a ako to urade Allah, subhanehu ve te`ala, će ih sačuvati i njihovog neprijatelja im pokoriti.

Dodaj na to ono što će se tebi desiti od blagodati, sreće, širokogrudnosti i prijateljstva.

Zloba je shodno njenom imenu osoba se sa njom kažnjava prije drugih, možda druga osoba za tebe ne zna, a ti živiš u tvojoj mržnji, zlobi i zavisti koja te umara, otežava te i odustaješ od poslova, od pokoravanja Allahu, subhanehu ve te`ala, i naslađivanja koje donosi pobožnost Njemu. Lijep ahlak će učiniti širokogrudnost u psima, lijepo mišljenje o drugim i uzdizanje od niskosti i bezvrijednih stvari.

Molim Allaha, subhanehu ve te`ala, da i mene i vas okoristi sa onim šta smo čuli, da nas učini od upućenih za čijom uputom će se drugi povoditi, da nam podari pronicljivost , da od nas otkloni naše zlo i neka je salavat i selam na Poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i njegove drugove.

(Predavanje uvaženog Šejha Halida Sebta pod nazivom: Min Ahlakil kibar)
Slobodan prijevod vaša sestra Umu Mu`az.
Prilagodila I priredila, Tufah.